

COMITETUL DIRECTOR:

REDACTOR ȘEF – Educ. MIHAELA DAVID

TEHNO-REDACTOR – Prof. învă. preșc. ȘTEFANA PIRONESCU

COLEGIUL DE REDACȚIE:

Prof. învă. preșc. GIGEA DIMA

Prof. învă. preșc. JENICA MODREANU

Prof. învă. preșc. LUCIA ISMANĂ

Prof. învă. preșc. NICOLETA PETREA

Educatoare DORINA MARIN

Prof. învă. preșc. DOINA DIMA

Prof. învă. preșc. VERONICA NECULA

Prof. învă. preșc. IOANA BRATU

Prof. învă. preșc. MIHAELA DOGARU

Prof. învă. preșc. LOREDANA AVRAM

Prof. învă. preșc. LUMINIȚA TURBATU

Prof. învă. preșc. RODICA PLETEA

Prof. învă. preșc. RODICA ANGHEL

Educatoare VASILICA DUMITRACHE

Prof. învă. preșc. VIORICA BRATOSIN

Prof. învă. preșc. MIOARA STANCIU

Prof. învă. preșc. SILVANANA ȘÎRBU

Prof. învă. preșc. OANA PANAIȚE

DIN SUMAR

♥ **Noi...**

♥ **Întâmplări
fermecate de la grădi
adunate!**

♥ **Ne jucăm, învățăm,
multe lucruri noi aflăm!**

♥ **Să fii copil e lucru
serios!**

♥ **Clubul curioșilor**

♥ **Pagina părinților**

NOI...

GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 18 - **„Lumea minunată a copilăriei!”**

Copilăria este starea ideală pe care ne-o dorim atunci când fizic credem că am pierdut-o. Numai că ea revine treptat în sufletul nostru atunci când ne așteptăm mai puțin. Nu este nevoie de o fereastră deschisă sau de o celebră „ușă”. Îi este de ajuns un firicel de dor cu care să legi visul de realitate. Și ce poate fi mai real decât roua din ochii copiilor care se îndreaptă spre tine ca un imens semn de întrebare! Ce poate fi mai puternic decât zumzetul cristalin al glasurilor ce-ți spun în prag de zi:

- „Bună dimineața, doamna!”

- Bună dimineața, copilărie!”

Dă-mi mâna, sau mai bine ia-mă de mână să căutăm împreună mirajul ce-ți încununează fruntea. Strânge-mă de mână să am certitudinea că nu te voi mai pierde! Căci mâna ta fragilă este mai puternică decât mâna mea obosită de ani. Doar sufletul meu poartă făclia iubirii ce ne luminează drumul spre locul unde împreună rescriem povestea. Este povestea ta, povestea mea, povestea noastră! Este povestea tuturor, de pretutindeni și de nicăieri. Doar locul este aici, în sufletul fiecăruia dintre noi. Sau poate mai aproape! Aici!?...

Aici este locul minunat „unde s-arată prichindeii” în fiecare dimineață iar „zâna cea bună” își culege ghiociei de la tample cu bagheta magică ... să nu destrame vraja!

Aici este locul unde generații de fetițe și băieți au vibrat ascultând poveștile cu Feți –Frumoși și Ilene Cosânzene.

Aici este locul unde micuțele „dudui” cu nume „Lizuca” și-au început „expediția” îndrăzneță spre aventura cunoașterii, alături de fiii de împărat care locuiesc „dumbrava”.

Doar aici, „la hotarul împărăției minunilor” visul devine realitate.

De ce grădinița noastră – lumea fermecată a copilăriei?

E simplu! Închide ochii și întoarce-te pentru o clipă în copilărie. Sau imaginează-ți un colț de rai. Vei revedea întotdeauna cu ochii minții o oază de lumină și verdeată, ca un luminiș fermecat într-o dumbravă. Este locul ideal să trăiești sau să re trăiești mirajul copilăriei.

Aici coboară harul divin asupra a tot și toate spre a ne împlini menirea de a dărua un strop de cunoaștere. Si Dumnezeu ne-a binecuvântat pe noi , educatoarele, cu acest har divin: să dăruim iubire prichindeilor care locuiesc în minunatul „tărâm al tinereții fără bătrânețe”, de la „hotarul împărăției minunilor”.

De aceea grădinița noastră - **„Lumea fermecată a copilăriei”**

Prof. înv. preșcolar Dima Gigea

EDUCATOAREA, un rol pe scena... grădiniței

Orice nouă generație de educatori se află în situația de a descoperi și redescoperi copilul, de a experimenta diverse căi de remodelare a personalității lui, de a organiza activități de învățare reușite. Sarcina instituțiilor al cărui obiect de activitate îl reprezintă educația este de a căuta neîncetat modalități de eficientizare a intervențiilor educative specifice. Ținând cont de mulțimea fenomenelor sociale care influențează procesul formării și dezvoltării personalității copilului mic, crește rolul acțiunilor educative care se realizează în contextul grădiniței.

Teoria și practica științifică au dovedit că educația trebuie și poate fi începută din primii ani de viață ai copilului, fiind continuată, în mod sistematic, toată viața.

Vârsta preșcolară este o vârstă de maximă receptivitate, când influența asupra progresului individual al copilului este puternică și de durată. Fiecare copil este unic, având condițiile sale specifice de viață, experiențele proprii, caracteristicile sale, originalitatea sa.

Factori de influență

Influența structurilor sociale, familia, grădinița și în general mediul apropiat sau mai îndepărtat, solicită toate capacitățile lui de adaptare. Este supus permanent unor cerințe care, deși uneori pot veni în contradicție cu posibilitățile copilului, vor conduce spre dezvoltarea comportamentelor și conduitelor preșcolarului, sporește și diversifică experiența acestuia, se dezvoltă dorința de a cunoaște, de a explora, de a crea.

Personalitățile nu trebuie uniformizate, nivelate, ci fiecare trebuie să-și dezvolte la maximum propriile posibilități. Diferențierea permite descoperirea acestor posibilități și valorificarea lor.

Educația preșcolară se realizează printr-o împletire între învățarea dirijată și cea spontană, ambele forme impulsionând dezvoltarea inteligenței și socializarea.

Rolul educatoarei

Despre rolul educației în dezvoltarea copiilor se poate vorbi foarte mult fără a avea pretenția de a epuiza subiectul. Doar lucrând în grădinița de copii poți observa transformările copiilor sub influența educației. Modul în care educatoarea influențează însă dezvoltarea copiilor se realizează printr-o activitate bine organizată și îndrumată.

Rolul educatoarei devine deosebit de însemnat:

- ▶ să cunoască fiecare copil în parte și caracteristicile grupului de copii; fiecare copil învață în ritmul său propriu, dar și în maniera sa specifică;
- ▶ să amenajeze spațiul educativ care să răspundă interesului copiilor;
- ▶ să coreleze programa educativă cu particularitățile de vârstă și individuale,
- ▶ să analizeze permanent resursele materiale pe care le are și să caute mereu altele;
- ▶ să promoveze parteneriate cu copiii, părinții, colegii, specialiștii și comunitatea;
- ▶ să adapteze procesul de instruire la particularitățile tipologice și individuale ale copiilor;
- ▶ de a crea situații care să faciliteze participarea activă a copilului în procesul de învățare, adică angajarea întregului potențial și a energiei de care dispune pentru realizarea sarcinilor de învățare;
- ▶ să considere jocul activitatea de bază la această vârstă, prin care copilul își apropie lucrurile și realitatea, le analizează și le înțelege;
- ▶ depistarea la timp a intereselor și aptitudinilor copiilor;
- ▶ realizarea obiectivelor pedagogice de către toți copiii, ceea ce facilitează realizarea idealului educațional.

Educ. Dorina Marin

Întâmplări fermecate de prin grădi adunate!

“BUBURUZELE” SALUTĂ PRIMĂVARA !

Venirea primăverii este un prilej de bucurie și pentru “Buburuzele” din grădinița noastră. Așa că, sub îndrumarea doamnelor prof. RODICA PLETEA și OANA PANAITE, s-au apucat serios de lucru pentru a aduce și în sala de grupă o părticică din frumusețea acestui minunat anotimp.

Au pus grâu la încolțit...

Au realizat machete cu copaci înfloriți...

Au confecționat rândunele pe care, privindu-le parcă le și auzi ciripind vesel.

Iar panoul grupei s-a înveselit cu desene frumos colorate în culorile primăverii!

Primăvara-i acum mai frumoasă,
Căci a intrat cu veselia ei și-n clasă!
Alături de doamnele educatoare,
Semnează “BUBURUZELE”...

din grupa mare!

PLEDOARIE PENTRU SPECTACOLELE DE TEATRU PENTRU COPII

În lumea minunată din grădiniță, în viața cotidiană a zecilor de pici a apărut ca o alternativă la poveștile scrise și ilustrate, spectacolul de teatru. Cu actori sau cu păpuși, aceste spectacole devin momente îndelung așteptate pentru că ele îmbină narațiunea cu jocul actoricesc și transpun conținutul în scene „reale”, în care copiii simt că pot fi alături de personajele îndrăgite și întâmplările prin care trec ele.

O muncă enormă se află în spatele oricărui spectacol, de la scenarist la regizor, până la actor/păpușar. Orice spectacol se dorește a fi o experiență pozitivă pentru copii, urmărindu-se crearea unei atmosfere prietenoase care să contribuie la dobândirea experienței sociale. Alternativa spectacol de teatru – joc la calculator/televizor înclină în favoarea primei opțiuni, ca aducătoare de beneficii în educația copilului preșcolar. În această situație jocurile copiilor vor deveni mai puțin agresive, pentru că la teatru sunt promovate adevăratele valori morale, personajele negative sunt totdeauna învinse de bunătatea și corectitudinea personajelor pozitive.

În mod deosebit, grădinița noastră pledează pentru educația copilului prin utilizarea mijloacelor moderne oferite de tehnologie, calculatorul fiind printre acestea, dar încearcă să le îmbine cu cele mai tradiționale, printre care se află și teatrul. Și pentru că în familie părinții sunt deseori prea ocupați pentru a căuta alternative la televizor/calculator, grădiniței îi revine această sarcină, foarte agreată de copii: organizarea și participarea la spectacole de teatru.

Pledoaria noastră pentru aceste spectacole vine din dorința de a diminua impactul uneori distorsionat al filmelor de desene animate moderne, al jocurilor pe calculator provenite de pe internet și insuficient controlate de către părinți și chiar al accesului nelimitat la televizor. Personaje precum păpușa Barbie ori fetița vrăjitoare, Superman sau Batman, induc copiilor percepții lipsite de realitate și dorințe ce nu vor putea fi împlinite. Întâlnirea directă cu personaje din poveștile bunicii, frumusețea și bunătatea acestora, vitejia și puterea lor de a învinge mereu prin însușirile pozitive, îi pun pe copii în postura de a fi ei înșiși Ileana Cosânzeana și Făt Frumos ai zilelor noastre.

Prof. VIORICA BRATOSIN

POVESTE DIN ZÂMBET ȘI FANTEZIE!

*A fost odată ca-n povești... a fost ca niciodată,
Prinți și prințese, toți frumoși...
Și talentați cum alții n-au mai fost vreodată!
Grădini de flori, sirene și castele,
Păduri frumoase și animale-n ele,
Zâmbesc în expoziții ce vor dăinui în ani
Căci sunt lucrate cu iubire de
URSULEȚII NĂZDRĂVANI... MARIA, DARIUS, ILINCA, IUSTIN, ANDREEA, DENIS,
IOANA, ANDREI, DRAGOȘ, DARJA... TOȚI!*

Educ. MIHĂELA DAVID

BUCURIE PRIN CULOARE!

În scurta vacanță dintre cele două semestre, educatoarele **V. Bratosin și R. Anghel** și-au pregătit culorile, și din dorința de a vedea bucuria și sclipirile din ochii celor mici, au înveselit pereții holurilor principale de la parter.

Astfel, cu ajutorul culorilor și al mâinilor măiestre, pereții s-au însuflețit cu fluturi, flori și gaze zâmbărețe. La întoarcerea din vacanță, prichindeii s-au bucurat de surriza colorată

Ne jucăm, învățăm, multe lucruri noi aflăm!

GHICITORI MATEMATICE

FOLOSITE LA EVALUAREA ORALĂ A NUMĂRATULUI

Cine cel dintâi ghicește

Câte cozi are un pește?(una)

Melcul blând și lipicios

Ghici câte cornite-a scos?(două)

Iată altă întrebare

Coiful câte colțuri are?(trei)

În mănușă sau ciorap

Câte degete încap?(cinci)

Fluturașul cel plăpând

Aripi câte-o fi având?(patru)

Câte, câte mici picioare

O buburuză mică are?(șase)

Săptămâna știți voi oare

Toată câte zile are?(șapte)

Câte colțuri în total

Are micul meu penar?(opt)

Număr pe-ndelete

Roțile a trei tricicle

Degetele, dragă frățioare

Câte-s la ambele mâini oare?(zece)

Cine-mi spune dintr-odată

Câte colțuri are-o roată?(zero)

Prof. ȘTEFANA PIRONESCU

EDUCAȚIA PRIN JOC, POVESTE ȘI ARTĂ

Copiii și jocul

Jocul - este "tovarășul" nedespărțit al copilăriei și constituie una din formele cele mai importante de activitate a preșcolarului. Prin el, copilul învață să cunoască lumea reală. Esența jocului constă în reflectarea și transformarea pe plan imaginar a realității înconjurătoare; jucându-se, copilul cunoaște și descoperă lumea și viața. Prin joc, copilul se aventurează în necunoscut, experimentează, testează materialul de joc, dar și pe sine, apoi capătă mai multă încredere în forțele proprii și o dorință nestavilită de autodepășire; își poate folosi imaginația și creativitatea pentru propria sa plăcere, dar și a altora.

Treptat, prin activitățile de dezvoltare personală, putem crea, provoca diferite situații, trăiri afective care să pună în valoare unicitatea copiilor, cu tot ceea ce constituie trăsături personale, având scopul de a conștientiza imaginea pozitivă de sine, relaționarea cu mediul înconjurător și cu ceilalți colegi din grupă, acceptarea acestora (dar și a celui în cauză) de către restul colectivului, dezvoltarea imaginației, fanteziei, creativității și a comunicării.

Arta în educație

Arta ne aduce mai aproape unii de alții, ne face să simțim și să înțelegem ceea ce unește umanitatea în diversitatea culturilor și expresiilor sale. Implicarea în artă a copiilor este asociată cu dezvoltarea abilităților cognitive, a gândirii critice și a aptitudinilor verbale. Stimularea prin experiențe artistice conectează mai profund copiii la lumea lor, îmbunătățește motivația, concentrarea și încrederea în sine și lucrul în echipă.

Copiii trebuie învățați să iubească arta, ea îi ajută să se înțeleagă mai bine unii pe alții și le va oferi o deschidere spre noi moduri de a vedea lumea, creând o bază pentru legăturile sociale și integrarea în comunitatea din care fac parte.

Arta spunerii poveștilor

Prin caracterul lor jucăuș și apropierea de fantezie, intuiție și iraționalitate, poveștile sunt în contrast evident cu modelele raționale și tehnologice ale societății moderne. Orientarea recentă este în contradicție cu esența poveștilor. Totuși ele se pot plasa într-un cadru al educației, contribuind la soluționarea multor aspecte ale acesteia. Utilizate la momentul potrivit și într-o formă potrivită, o poveste poate deveni punctul central al efortului de a transmite conținuturi educaționale și de a schimba atitudini și comportamente.

Ca un instrument de învățare, povestitorul poate încuraja copiii să-și exploreze propria lor expresivitate și le poate crește capacitatea de a-și exprima gândurile și sentimentele într-o manieră clară și conștientă. Aceste beneficii transcend din experiența artistică în deprinderile zilnice. În lumea noastră în continuă și rapidă mișcare, condusă de media, spunerea poveștilor poate fi un mod de educare, reamintind copiilor că ascultarea este importantă, cuvintele spuse de ei au putere și comunicarea clară între oameni este o artă.

Povestirile tradiționale sunt un mod blând de a ghida copiii spre construirea valorilor personale prin prezentarea unor situații imaginare în care pot vedea rezultatele ambelor acțiuni și decizii : atât a celor înțelepte cat și a celor greșite.

GRUPA MICĂ "B" MICKEY MOUSE

**Prof. Necula Veronica
Prof. Turbatu Luminița**

PAGINA CELOR ISTETI

GRUPA

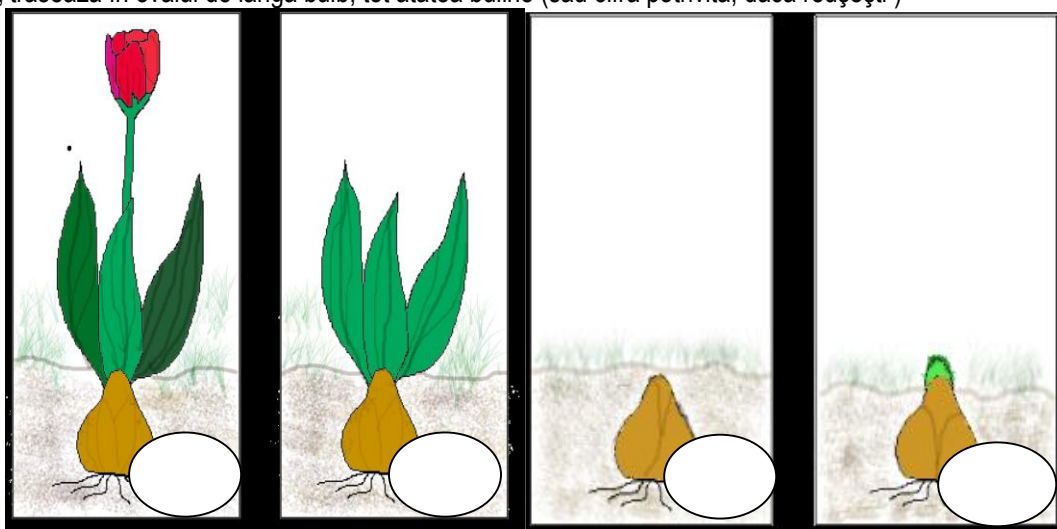
„ALBINUȚELE”

prof. JENICA MODREANU

DOMENIUL ȘTIINȚE (cunoașterea mediului)

„ SĂ PLANTĂM LALELE !”

- „ privește cu atenție și denumește floarea de primăvară ”
- „ așează imaginile în ordinea etapelor de dezvoltare a plantei ”
- „ spune acum, care este ordinea corectă ? ”
- „ trasează în ovalul de lângă bulb, tot atâtea buline (sau cifra potrivită, dacă reușești) “

DEC - DȘ (activitate matematică-educație plastică)

„ HAI, SĂ FACEM UN TABLOU CU LALELE !”

- „ privește tabloul cu lalele și spune ce lipsește ? ”
- „ numără și desenează, câte lalele mai trebuie, ca să completezi tabloul ”
- „ trasează în eticheta liberă (jos) tot atâtea liniuțe (cifra), câte lalele ai desenat ”
- „ colorează cum dorești lalelele, ca să obții un tablou frumos ! ”

3

8

DOMENIUL ȘTIINȚE (activitate matematică)

NUMĂRUL ȘI CIFRA 8

„BUCHETELE DE PRIMĂVARĂ”

- „ privește cu atenție și dumește florile de primăvară ”
- „ desenează câte un buchetel cu flori , câte îți arată cifra, la fiecare fundiță ”

8

8

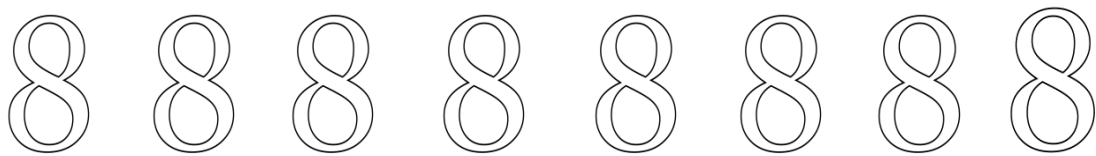
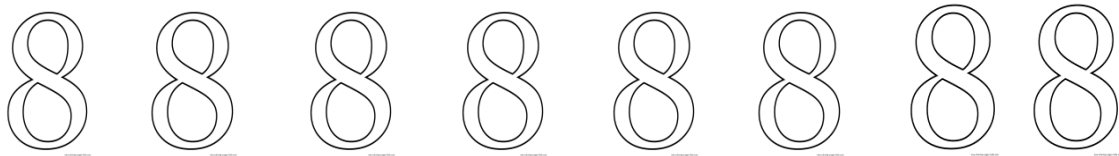

8

8

- „ trasează și tu cu culori diferite, cifra 8 , pe modelul meu, începând de sus ! ”

STIMULAREA CREATIVITĂȚII COPIILOR PREȘCOLARI PRIN ACTIVITĂȚILE PRACTICE

Pentru a se adapta noilor condiții de viață, copiii de azi trebuie să fie creativi, iar creativitatea la copiii preșcolari se poate stimula prin multiple căi și mijloace variate.

Copilul se naște cu capacitatea de a învăța, dar șansa supraviețuirii, a umanizării și socializării lui depinde de contactul cu adultul, de mediul educațional. Tot ceea ce poate realiza o ființă umană depinde de învățare, exercițiu, muncă și creație.

Niciodată nu este prea târziu pentru cunoașterea, stimularea, educarea și dezvoltarea creativității.

Grădinița devine primul mediu organizat de maximă valorificare a resurselor multiple ale copiilor, de stimulare a acestora. Copilul este prin natura sa un spirit creativ, datorită imensei sale curiozități, a freazătului permanent pentru a cunoaște ceea ce se petrece în jurul său.

Activitățile practice desfășurate cu copiii constituie una dintre modalitățile de cunoaștere a copilului, a individualității fiecăruia și cu ajutorul lor reușim să promovăm independența în gândire, în creație și acțiune, în raport cu interesele și aptitudinile fiecăruia .

Și unde poate fi stimulat mai bine potențialului creativ decât la grădiniță. O facem și noi, ori de câte ori avem prilejul, la grupa TOM și JERRI unde prichindeii sunt încântați de astfel de activități.

**Prof. Avram Loredana
Prof. Brumar Alina**

ÎNFRUMUSEȚEAZĂ MASA DE SĂRBĂTOARE!

Confecționează singur sau cu ajutorul unui adult, un ornament pentru a-l utiliza la o masă în familie. Pentru acest ornament ai nevoie de coli de carton colorat, foarfece și lipici. Spor la lucru!

1.Cere mamei să-ți taie dintr-un sul de carton de la hîrtia igienică, o jumătate și apoi tu decupează dintr-o altă coală de carton, un cerc puțin mai mare ;

2.Îmbracă-le în hîrtie colorată ;

3.Lipește-le între ele , ca în imagine;

4.Roagă adultul să-ți facă două șabloane din carton reprezentînd flori ;

5.Cu ajutorul lor, desenează și apoi decupează din cartoane divers colorate, mai multe flori ;

6.Lipește florile alternînd culorile, în interiorul ornamentului; lasă să se usuce lipiciul, apoi pune în interior bomboane sau câte un ou colorat; Confecționează câte un ornament de culoare diferită pentru fiecare membru al familiei tale și astfel vei putea să le faci tuturor surprize plăcute !

Să fii copil e lucru serios!

LA CAPĂT DE DRUM, PRINTRE BUNICI!

Fiecare dintre noi avem o familie din care, în cele mai fericite cazuri, fac parte și bunicii.

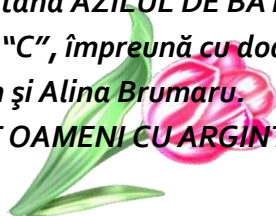
Senini, buni, blânzi, cu părul nins de vreme, mereu îngăduitori și darnici peste poate, BUNICII SUNT DARUL LUI DUMNEZEU PENTRU NEPOȚI.

Bunicii cer puțin... puțină dragoste, puțină atenție, un zâmbet... Dar dau mult... toată dragostea strânsă în inima lor, toate poveștile adunate într-o viață, multă experiență și ajutor când e nevoie.

Acest lucru l-am descoperit vizitând AZILUL DE BĂTRÂNI din Focșani, noi, preșcolarii de la grupele mare "A" și mijlocie "C", împreună cu doamnele educatoare Dorina Marin, Nicoleta Petrea, Loredana Avram și Alina Brumaru.

Și am învățat că BUNICII SUNT OAMENI CU ARGINT ÎN PĂR ȘI AUR ÎN INIMI.

ZIUA PORȚILOR DESCHISE LA POLIȚIA VRANCEA

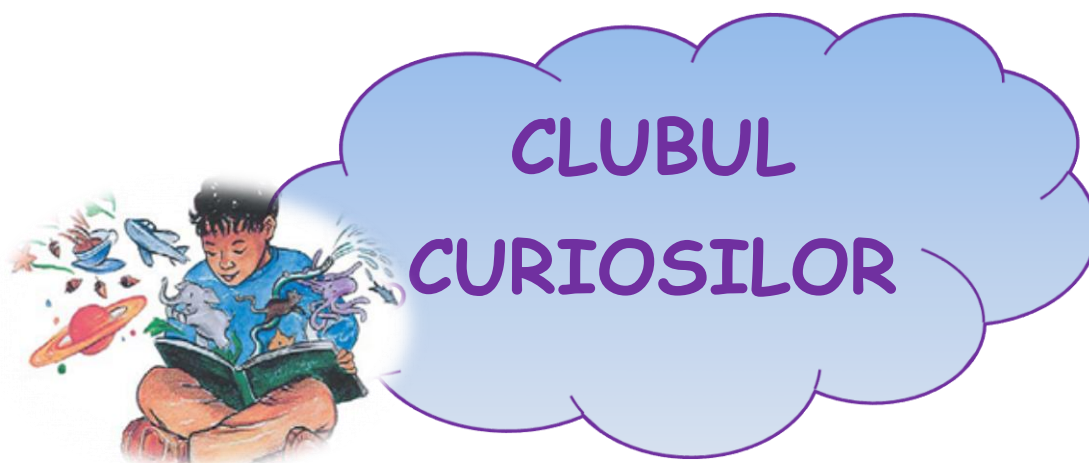

A fost o zi **EVENTIMENT**, în care am putut vizita și cunoaște îndeaproape activitatea **POLIȚIEI ROMÂNE** ca instituție cu atribuții în interesul, siguranța și liniștea tuturor oamenilor. Am fost nu doar bine primiți de către polițiști, mulți dintre ei părinți ai copiilor noștri, ci și îndrumați să vedem, să cunoaștem și să înțelegem că suntem apărați și ocroțiți în oraș, în locuințele noastre, pe stradă și chiar la grădi.

Am aflat că meseria de polițist este frumoasă dar există și multe pericole, am înțeles că nimic nu se face fără efort și trudă, astfel că cei care ne gîndeam să devenim polițiști va trebui să fim și răbdători, să învățăm bine și să-i ascultăm pe părinți și profesori .

GRUPA MARE „B” URSULEȚII NĂZDRĂVANI

Prof. ȘTEFANA PIRONESCU

EU ȘTIU MAI BINE!

- – *CE ESTE SUFLETUL?*
- Sufletul are formă de inimă și e atunci când îți dă mami prăjitură și tu îi lași și lui ăla micu' pușin.
- – *CE ESTE TIMPUL?*
- Timpul este o vreme care trece mereu.
- – *CE ESTE ZÂMBETUL?*
- Zâmbetul este atunci când râzi în gândul tău.
- – *CE ESTE SECRETUL?*
- Secretul este o mămică, căreia îi spune secretară.
- – *CE ESTE INECȚIA?*
- Inecția este un ac cu otravă care omoară microbii.
- – *DE CE SE ÎNVÂRTE PĂMÂNTUL?*
- Pământul se învâрте ca să aibă toate țările pământ. El când se învâрте, dă pământ la toate țările.
- – *TOȚI URȘII AU COADA SCURTĂ?*
- Nu, numai cei care merg la pescuit.
- – *CE ESTE CEAȚA?*
- Ceața este un abur care vine din cer, că acolo e prea mult și nu se mai poate..
- – *CE ESTE PLOAIA?*
- Ploaia e când plâng norii; câteodată plâng mai încet, altădată plâng foarte tare.

PAGINA
PĂRINȚILOR

**Cele mai întâlnite greșeli pe care le
fac părinții în creșterea și educarea copiilor lor**

Motto - *“Copiii nu s-au priceput niciodată să asculte de parinții lor,
însă nu au dat niciodată greș în a-i imita.” James Baldwin*

1. Buzunarele sparte – copii au acces la resurse fără nici o condiție. Părinții le cumpără copiilor tot ce aceștia solicită, începând de la dulciuri, computere, telefoane mobile, role, biciclete, ultimele haine și încălțăminte de firmă, acces la masina familiei sau cea personală, etc. Acest tip de abordare oferă copiilor prea mult și uneori se cheltuie sume mari de bani fără ca să se ceară copilului să câștige ceea ce își dorește. Consecința pe termen lung este că acesta **învată că « i se cuvine ceea ce își dorește » și nu va ști cum să facă față situațiilor în care ceea ce își dorește nu poate fi obținut.** Copiii care nu își asumă responsabilitățile, care nu merg la timp la orele de clasă, care nu plătesc pentru greșelile lor, care nu rezistă mult timp într-un loc de muncă, sunt rezultatul unei astfel de abordări parentale.

Ce învață copilul

Sentimentul că “mi se cuvine”. Recompensele vin indiferent dacă ascult sau nu. **Este suficient să le pretind.**

Lipsa respectului față de muncă, efort, sacrificii și responsabilitate. Deoarece este relativ simplu să obțină ceea ce își dorește prin implorare, crize de isterie, copilul deduce că este neacceptabil a depune eforturi atunci când situația o cere.

Copilul începe să-i judece pe ceilalți în funcție de resursele materiale ale acestora. **Copilul nu învață să aprecieze și să se bucure de munca bine făcută.** Valoarea devine o chestiune materială.

2. Negocierea negocierii – la insistențele copiilor, părinții acceptă să negocieze reguli deja stabilite. De exemplu, dacă s-a căzut de acord că ora de sosire acasă este ora 10 seara, copilul stă mai târziu, iar părinții în loc să aplice o consecință logică pentru încălcarea regulii stabilite, acceptă să renegocieze în acord cu dorințele copilului. Rezultatul? **Copilul învață că regulile nu sunt reguli**, că înțelegerile nu sunt înțelegeri și că este în regulă să îți calci promisiunile pentru a face ceea ce îți convine. Imaginați-vă un astfel de copil la vârsta adultă când își permite să ajungă când vrea la întâlniri de afaceri, să promită că face ceva și nu face sau să semneze contracte pe care nu le va respecta.

Ce învață copilul

Limitele nu sunt limite, regulile nu sunt reguli. Dacă ești un bun negociator, poți schimba orice regulă. Astfel ajung să negocieze tema sau nota cu profesorii, să nu respecte regulile de circulație, deoarece nu sunt educați în acest sens.

Angajamentele și regulile nu sunt importante. Nu este important să îmi respect cuvântul dat, nu este important dacă întârzi la o întâlnire, nu este important dacă nu returnez banii împrumutați. Copilul știe, de asemenea, că nici părintele nu este capabil să ducă la bun sfârșit ceea ce spune că face.

3. Țipatul/lovitul – țipatul, lovitul și alte măsuri abuzive nu sunt eficiente pe termen lung. Copiii învață că nimeni nu deține controlul. În momentul când părintele își pierde controlul, a pierdut bătălia, iar copilul știe aceasta. Ceea ce învață copilul este că, de fapt, părintele are nevoie de ajutor, și nu că ceea ce a făcut este greșit. Țipatul este de fapt o demonstrare a faptului că părintele nu mai știe ce să facă.

Ce învață copilul

Mama/tata este la fel ca și mine: fără control. Copilul conștientizează că părintele nu deține controlul; astfel, autoritatea acestuia este știrbită. **Nimeni nu deține, de fapt, controlul. Părintele este cel care are nevoie de ajutor.** Este nevoie să ascult când mama este nervoasă ca să nu se supere, nu pentru

că așa e bine și există consecințe. În plus, copilul va copia același model de comportament și va țipa la fel ca și părinții lui deoarece va considera că așa se rezolvă problemele.

4. Învinațirea celorlalți pentru comportamentele copilului – se caută un pretext pentru comportamentele nedozabile ale copilului. E vina profesorului că copilul a luat o notă proastă („are ceva cu copilul meu”). E vina mea, a părintelui („l-am neglijat când a fost mic, nu am fost lângă el”). Dacă spunem că o regulă de la școală este greșită, încurajez copilul să nu respecte regula și să își spună că nu el este responsabil și că, în fapt, regula este greșită.

Ce învață copilul

Nu există notiunea de corect sau greșit. **Comportamentele mele sunt responsabilitatea altcuiva.** Altcineva este de vină. Nu este responsabilitatea mea, nu eu am greșit. Ceilalți sunt de vină.

5. Părintele martir – Părintele își asumă responsabilitatea comportamentelor copilului. Părinților le este teamă să își asume riscuri. Încearcă să protejeze excesiv copilul din dorința de a-l feri pe acesta de neplăceri. Ce fac de fapt, este că îi răpesc acestuia oportunitățile de a învăța cum să se descurce singur. Părinții motivează adesea spunând: „îl iubesc, nu vreau să sufere”. Ceea ce omit părinții este că dragostea înseamnă ceea ce este bine pentru copil, ceea ce îl ajută să se descurce mai bine și să se adapteze mai bine la mediul în care trăiește. **Ceea ce învață copiii este că „eu nu sunt capabil”, „ceva nu e în regulă cu mine”. Mama și tata știu ce e bine.**

Oricât de măgulitor ar fi pentru un părinte acest fapt, fiți sinceri și întrebați-vă: cât timp veți putea sta în spatele copilului dvs.? Vă veți mai simți la fel de măgulit când copilul dvs, devenit adult, nu va ști să își depună actele la un anumit oficiu, nu va ști să decidă ce abonament să își facă la telefon, nu va ști cum să negocieze un contract de casă, sau va fugi la „mama și tata”?

Ce învață copilul

Copilul învață că „neajutorarea” ajută. Cu cât știi mai puțin, cu atât ceilalți vor face mai mult să te ajute. Deci, este util să nu știi. Astfel, copilul învață să pretindă lucrurile pe care și le dorește sau acceptarea din partea celorlalți prin amenințarea cu lucrurile de care se tem părinții.

Copilul devine atât de **dependent de alții** încât va refuza să învețe și să experimenteze lucruri noi. Va refuza să fie independent, să își asume riscuri sau să ia decizii fără să se consulte cu altcineva.

6. Părintele perfecționist – cere prea mult. Este specific părinților care pretind prea mult de la copii. De multe ori, aceștia doresc ca copiii lor să realizeze ceea ce nu au putut realiza ei. Astfel, dacă copilul ia o notă de 9 este problema că de ce nu a luat 10, dacă a luat premiul 2 de ce nu a luat premiul 1.

Părinții perfecționiști compară copilul cu un ideal și nu cu potențialul copilului. Adesea compară copilul cu copilul vecinului: „de ce Vlad poate și tu nu”?

Copilul învață să se evalueze global și **nu își cunoaște potențialul real.** Copiii acestor părinți nu li se permite să aibă propria viață. Sunt nevoiți să trăiască viața părinților. Părinții aleg ce liceu, facultate sau meserie va avea copilul, fără să țină cont dacă acesta are aptitudini sau preferințe pentru respectiva meserie. Sunt critici cu greselile copiilor. Niciodată nu sunt satisfăcuți. Nimic din ceea ce fac copiii nu este suficient de bine pentru ei. Ce învață copiii? Să își ascundă modul în care gândesc și simt, să se evalueze negativ și să accepte cu greutate maxima eșecurile cu care se confruntă.

Ce învață copilul

Copilul învață să se teamă de eșec și greșală. Însă, inevitabil, va greși. Astfel încât va înceta să mai încerce. „De ce să încerc, dacă voi greși oricum? Dacă mama oricum e nemulțumită, de ce să mă mai obosesc?” Copiii crescuți de părinți perfecționiști învață să fie mereu nemulțumiți și să stea deoparte criticând mai degrabă decât să se implice. Învață să se evalueze în funcție de comportamentul lor și, în general, au o stimă de sine scăzută deoarece nu cred în abilitatea lor de a reuși.

Învață să își ascundă trăirile și gândurile de teama de a nu fi rănit. Devine **extrem de sensibil la critica și remarcile celorlalți.** Are impresia că tot ce spun ceilalți are de a face cu el sau persoana lui.

Prof. SILVANA SÎRBU

UN ZÂMBET PENTRU CITITORI MARI ȘI MICI!

🌀 La ora de desen, un copil desena un îngerăș!

Vine profesorul și zice:

- Ce desenezi acolo?
- Un îngerăș!
- Cu trei aripi? Unde ai mai văzut îngerăș cu trei aripi, copilule?
- Dar cu două aripi unde ai văzut?

🌀 Prima zi de școală:

Învățătoarea: Copii, ce fapte bune ați făcut în vacanță?

Ionel: Eu doamna învățătoare am ajutat o bătrânică să treacă strada.

Vasile: Eu doamna învățătoare l-am ajutat pe Ionel să o treacă strada pe bătrânică.

Mihai: Eu i-am ajutat pe Ionel și pe Vasile să treacă bătrânică strada.

Învățătoarea: Păi de ce a fost nevoie de 3 oameni să treacă o bătrânică strada?

Mihai: Păi dacă nu vroia să treacă!

🌀 - Cum îi merge noului tău frățior, Popescu? întreabă învățătoarea.

- Lui îi merge foarte bine, dar mă tem că mama are de gând să-l vândă.

- Cum așa?

- Păi în fiecare zi îl cântărește.

🌀 O fetiță de cinci anișori și-a întrebat fratele mai mare: Ce e "iubirea"?

El i-a răspuns:

Iubirea e atunci când tu îmi furi ciocolata din ghiozdan în fiecare zi și totuși ... o ții în același loc mereu...